

[Hanne Reintoff.]

Københavns amt er de offentlige trafikmidler så forfærdelig dårlige, at det ikke alene er dyrt, men også overordentlig belastende for et halvdårligt menneske at klare transporten; f. eks. kan jeg fortælle ministeren, at det er meget indviklet at finde fra Ishøjplanen til Glostrup amtspsygehus, uden at det tager 1½ time-7 kvarter hver vej.

I lovforslagets bemærkninger nævnes også, at man må forudse, at der vil komme et øget pres på den praktiserende læge, for at han skal komme ud i hjemmene. Jeg synes ikke, man principielt kan have noget imod, at huslægesystemet bibeholdes, så lægen stadig kommer i hjemmene, men vi ved jo alle sammen, at vi har for få praktiserende læger, og at de er udsat for et voldsomt arbejdspress, så det er måske diskutabelt at omlægge systemet, så vi får yderligere arbejdspress og u hensigtsmæssig transporttid for de læger, der er et sådant behov for. Vi ved jo også, at vore sygehuse for øjeblikket er nødt til at omlægge, så de erstatter indlæggelse med ambulatoriebehandling. Det vil også sige, at en række temmelig alvorligt medtagne patienter skal komme i ambulatorierne og dermed også have transport. Nogle af dem kan nok ikke klare det, i hvert fald ikke uden en væsentlig økonomisk belastning, hvis det er daglig eller hver anden dag, de skal komme.

Jeg ser da godt, at lovforslaget åbner for en række undtagelser og stiller de sociale forvaltninger i kommunerne ret frit. Det er også godt nok, hvis man vil indskrænke de generelle regler, men ministeren ved, at jeg er en lille smule skeptisk over for det kommunale skøn. Og selv om vi måske ikke kan blive enige om min skepsis, så kan vi jo nok blive enige om, at kommunalt skøn kræver administration og personale, som meget let kan indhale nogle af de besparelser, vi opnår ved at indskrænke de generelle regler. Midt i alle spareforsøg og midt i, at vi kan erkende, at der er en vis rimelighed i dette spareforslag, så er jeg bange for, at vi får øgede udgifter, og også,

at vi får udgifterne på en uhensigtsmæssig måde, når vi gennemfører det.

Kort og godt er der så mange diskutabile ting i dette lovforslag, at vi vil vente med at tage stilling til det, før vi ser, hvordan det kommer igennem udvalget, om man har imødegået nogle af de nævnte ting, men i de store linjer vil vi godt give vor tilslutning.

Med hensyn til den del af forslaget, der er et led i byrdefordelingsreformen, vil jeg henvise til, hvad vor ordfører netop har sagt om det foregående lovforslag og understrege, at vi ikke kan støtte, at staten læsser yderligere udgifter over på kommunerne og på amtskommunen med deres mere asociale beskatningsformer.

Ib Christensen (DR):

Lovforslaget drejer sig om at komme nogle misbrug til livs, som helt øjensynlig har været til stede, og som er blevet meget stærkt kritiseret, og det kan vi tiltræde. Dertil kommer, at det jo også er forbundet med omkostninger at komme til sit arbejde. Hvorfor skal man så have omkostningerne refunderet, når man er syg og ikke kan passe sit arbejde?

Jeg kan på mit partis vegne tiltræde, at man begrænser dækningen af disse sygetransportudgifter for pensionister, men jeg synes, fru Birgit Fjelde var inde på noget centralt, idet hun rejste spørgsmålet om, hvorvidt man skulle gøre en undtagelse for pensionister, om man ikke i det hele taget skulle se på trangen i det enkelte tilfælde og ikke have disse særregler for pensionister.

Jeg forstår, at blandt grundene til, at man har valgt at opretholde ordningen for pensionister, er den, at de normalt vil være den gruppe, der oftest har behov for den form for transport, og at de økonomisk også er dårligt stillet. Derfor kan der være administrative grunde til at opretholde det. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren eller i hvert fald nærmere at få opklaret i socialudvalget, om det ikke ville være rimeligt i og for sig helt at gå over til et skønprincip, således at man i større omfang